

Западни цивилизовани свијет себи створи владавину народа кроз специфичан облик политичког управљања-демократија, а БиХ наметнуше неку њену заоставштину или боље речено оно што и не подразумјева сам тај појам. ОХР има таква овлаштења која су била карактеристична и призната само у комунистичким системима, и зато ја кажем да је демократија мисаона именица код нас. Која је то демократија када ти судбину кроји неки Амер, Британац, Аустријанац...? Која је то демократија када високи представник недужним људима ускраћује основна људска права? Која је то демократија која намеће одлуке кориштењем бонских овлаштења? То није демократија, то је класичан облик тираније. Додуше, како су нас окарактерисали Западњаци као класичне дивљаке и психопате који једу малу дјецу овај облик тираније не треба ништа да нас чуди.

-Како се испољава модеран облик тираније? Прво се казне недужни људи, ускрате им се основна људска права без икакве предходно извршене судске истраге, а онда их оставе на цједилу безмало 7 и по година. Тако су завршила 58 функционера Републике Српске већински из СДС-а. Волио би да ми неки међународни правник објасни „шта послје овог правосудног преседана“; која су то права која оштећени могу да траже или евентуално да врате? Послје тортуре и заплијене имовине; послје силних година немогућности запослења; без основних докумената?! Највјероватније одговор треба да тражим на адреси ОХР-а у Сарајеву, али пошто знам да га никада нећу добити, нећу ни да се упуштам у даљу авантуру јер је најчешћа узречица запосленог у ОХР-у „нисмо ми надлежни за те проблеме“. Што је најгоре у овој држави ништа није надлежно нити ко за нешто одговара, ово је живот хорди у племенима за које су институције нешто са друге планете.

-Како се модерни тиранин понаша у датој ситуацији? Добије инструкције од неке велике силе, извршава и проводи налог тако што каже „ти и ти, нисте постављени од народа, ваши гласови на изборима не важе, одузимају вам се основна људска права, „осумњичени сте“ (без проведене истраге) за помагање у скривању ратних злочинаца, молим иступите са ваших функција“. Символички сам то хтио да прикажем, мада је много горе и болније када сутра на послу затекнете политички декрет од високог представника. Барем је тако било 2004. када је пола српског руководства било смјењено, а СДС драконски кажњен и оштећен. Само у једном дану смјењено је 59 лица без икакве аргументације, али очигледно је суштина „да сила Бога не моли“ па се Ешдаун тада понашао као анархиста. Демократија у БиХ се управо на том примјеру најбоље

објашњава. Никаквих норми, правила... како ОХР каже тако ти је, безобзира шта твој народ о томе мислио, а и друга руководства и корпуси. Сад када је на ред дошла „наплата дугова“ од невиних људи, ОХР се затворио. Ја не видим проблем. Зашто ОХР не би подјелио неку лијепу своту новца људима који су претрпјели цивилизацијске тортуре и гдје поврх свега нису умјешани нити су криви? Какав ОХР држи стандард ово је за њих ситниш, али се за претходне грешке канцеларије мора извршити обавеза. Био сада Инцко, Лајчак или Ешдаун.

Можете ли да замислите да се у једној, назови, демократској држави која је призната од УН, Европска држава, „пуза“ према ЕУ одлуком високог представника скине представник српског народа у Предсједништву БиХ? Аутоматски поништавајући изборни легитимитет народа? То је доживио Мирко Шаровић главом и брадом. Ја се само питам какву су то послије ратну демократију смислили творци Дејтона јер очигледно су је темељили на тешкој индоктринацији у коме се према представницима народа понаша као према досељеницима и људима који апсолутно не смију имати нека своја права послије проведених избора.

Највише ми би криво за Драгомира Андана, човјека који је своја права потражио на улици штрајкујући глађу док му ОХР није вратио сва права. Све елементе због чега је Андан осумњичен погледајте неаргументовано и штуро саопштење ОХР-а за разрјешење прије 4 године - http://www.ohr.int/decisions/removalsdec/default.asp?content_id=40196

Након свих заврзлама и промашених циљева потпуно је јасно да овакав ОХР не може и не смије бити уграђен у једну суверену државу, а што се тиче БиХ, одавде требају лагано да се повуку. Потпуно ми је разумљиво да је сваки протекторат и свако међународно ангажовање заправо велики бизнис у коме тајкуни и појединци профититрају, али ако су мислили да ће то остати непримјећено 16 година након Дејтона онда они заиста мисле да смо ми ненормални и луди па да то не видимо. Пустите домаће лидере да изражавају, а не да им сваког секунда стојите над главом под пријетњом санкцијама, смијенама и замрзавањем имовине. Они се управо због тога и нису успјевали договорити око будућности БиХ, него су се само блокирали под очигледном намјером да се све блокира јер је то некое у интересу.

Колика међународна заједница „брине“ о БиХ довољно говори и недавна вијест да ће БиХ ускоро имати два висока представника, само се питам да ли са или без бонских овлаштења. Што се мене лично тиче можемо ми имати и 50 високих представника, али да се они не финансирају од пореских обвезника ове државе и да не воде политику уцјена и кажњавања. Понекада заиста помислим да постоји неки мали тајни сукоб између ЕУ и

ОХР-овска тиранија

Пише: Стефан Драгичевић
уторак, 14 јун 2011 11:24

САД око БиХ јер је очигледан двострани приступ проблему у коме једни инсистирају на договорима и конкретним ријешењима, а други на кажњавањима. Било како било, немојмо заборавити да се копља укрштају преко земље која је чланица УН и која по свим међународним нормама и законитостима мора да води самосталну политику без уплива „колонијалиста“. Како савременом свијету објаснити државу која полаже право на суверенитет и територијални интегритет, а уједно је протекторат? Незамисливо је то објаснити.

Немојмо олако схватати и улогу ОХР-а у формирање институција на нивоу заједничких органа у коме су неким својим политичким наредбама формирали чак 9 министарстава иако је Дејтоном предвиђено само 3. Дакле, једна политика која никога ништа не пита и у коме су ентитетске власти у немогућности да утичу на процесе које воде странци. О кажњавању више да и не говорим...

Укратко, иако вам нико ништа није доказао, нико неће исплатити ни одштету. Људи који су добили повјерење народа и који су смјењени, понижавају се тако да испадају гори од обичних криминалаца. Ваљда је то та бх. реалност гдје су политичарима запушена уста.